

регулювання економіки. Через податкову політику держава може стимулювати або обмежувати обсяги національного виробництва, ступінь ділової активності, включаючи і такий сегмент економіки як мале та середнє підприємництво [4, с. 14]. З метою ефективного розвитку та функціонування малих та середніх підприємств необхідно забезпечити максимально диференційований підхід до їх оподаткування.

Розглядаючи перспективи розвитку малого та середнього бізнесу, варто акцентувати увагу на покращенні інформаційно-консультаційного обслуговування, в рамках якого повинна надаватися допомога з проблем формування та функціонування малих та середніх підприємств. Тут слід відмітити, що у розвинених країнах світу держава активно

створює інформаційно-консультаційні центри, які поєднують урядові структури, підприємницькі асоціації, торговельні палати, банківські установи.

Отже, реалізація запропонованих напрямів сприятиме процесам виходу малого і середнього підприємництва Вінницької області та України загалом на європейський рівень розвитку, покращенню бізнес-клімату, зміцненню позицій малого та середнього бізнесу в загальній структурі вітчизняної економіки, підвищенню його ефективності, у тому числі збільшення його складової в обсягах вітчизняного промислового та сільськогосподарського виробництва, наповнення доходу державного та місцевих бюджетів.

Література

1. Гобир І. Б. Державна підтримка розвитку малого підприємництва в Україні в кризових умовах / І. Б. Гобир, М. І. Мельник // *Агросвіт*. – 2015. – № 10. – С. 65-69.
2. Сімків Л. Я. Тенденції розвитку малого підприємництва в Україні в умовах диспропорційності економічного зростання Л. Я. Сімків, С. А. Побігун // *Глобальні та національні проблеми економіки*. – 2015. – Випуск № 3. – С. 560-564.
3. Регіональна програма розвитку малого і середнього підприємництва на 2017 рік. Вінницька обласна державна адміністрація [Електронний ресурс]. – Режим доступу:
4. http://www.vin.gov.ua/web/vinoda.nsf/web_alldocs/Doc%D0%9B%D0%9C%D0%9B%D0%A7АНJBU2
5. Безус А. М. Розвиток підприємств малого бізнесу в Україні / А. М. Безус, К. В. Шафранова // *ВІСНИК КНУТД*. – 2016. – № 3 (99). – С. 7-17.

УДК 330:341.334.012.82

РОЗВИТОК ІННОВАЦІЙНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ В УМОВАХ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

Хвiчiя – Дуве Г.Р. – аспiрант

Тернопiльський нацiональний економiчний унiверситет

В умовах якісних змін світової економіки, оновлення основ ринкових відносин, встановлення нових правил та принципів господарювання актуалізуються правові дослідження явищ, існування та функціонування яких забезпечує перехід економіки на інноваційну модель розвитку. Одним із таких є явище інноваційної інфраструктури, дослідження природи, історії, сутності та багатофункціональності якого на початку ХХІ ст. набувають особливої актуальності

Явище інноваційної інфраструктури як соціально-економічного феномену існує лише в суспільстві з розвинутою економікою або економікою, що розвивається. Указаний феномен не існує поза економічною системою, навіть на ранніх етапах свого становлення він побічно впливає на економічні відносини. Але з ускладненням товарно-грошових відносин, збільшенням їх обсягу ускладнюються спеціалізація та організаційна природа суб'єктів інноваційної інфраструктури, а також відносини,

що опосередковують їх діяльність.

Значна кількість суб'єктів, що формують інституційний базис інноваційної інфраструктури, сприяє виконанню різних за своїм функціональним призначенням і змістом завдань, забезпечуючи її комплексне функціонування, цілісність та взаємоузгодженість інтересів. У науковій літературі залежно від спеціалізації та організаційно-правової природи до них відносять різні господарюючі суб'єкти: технопарки, технополіси, центри комерціалізації, бізнес-інкубатори, технологічні інкубатори, венчурні фонди, біржі інтелектуальної власності, центри трансферу технологій, стартапи, інноваційно-технологічні центри, учбово-ділові центри, наукові та технологічні парки та інші спеціалізовані організації. В систему інноваційної інфраструктури можуть бути включені організації, що допомагають у реалізації інноваційних проєктів, тобто сукупність суб'єктів господарювання: що

виконують роль допоміжного характеру й можуть бути підлеглими; обслуговують інноваційний проект й забезпечують у інноваційному процесі сприятливі умови для його протікання. Інноваційна інфраструктура визначає темпи розвитку промисловості країни.

Здатність до ефективного розвитку промисловості базується на конкретних перевагах кожного підприємства. Основою створення таких переваг в сучасних умовах є можливості, що несе в собі науково-технічний прогрес та застосування його надбань на практиці. Відтак, інноваційний характер відтворювальних процесів сучасної економічної системи зумовлює перехід усіх складових національного господарського комплексу на новий тип розвитку, що, у свою чергу, потребує вдосконалення механізму економічних взаємовідносин між суб'єктами господарювання [1, с.236].

До основних принципів формування інноваційної інфраструктури відносять: співставність між рівнями розвитку регіону та інфраструктури, адекватність реальним потребам регіону (території), раціональне (компактне) територіальне розміщення, відповідність функціональної концентрації супутніх об'єктів гострим проблемам інноваційного процесу, доступність послуг для суб'єктів господарювання (територіальна, інформаційна, вартісна), залучення державних і приватних інвестицій.

З числа основних завдань інноваційна інфраструктура повинна вирішувати наступні: підтримка вітчизняних дослідників, науковців, винахідників; активізація соціально-економічного розвитку національного господарського комплексу, окремих галузей, підприємств; застосування у виробничих процесах новітніх зарубіжних та вітчизняних розробок; надання всіх видів необхідних послуг для інноваційного підприємництва; розвиток експортної бази та зростання валютних надходжень у результаті більш інтенсивної інтеграції економіки в систему міжнародної торгівлі; насичення ринку

конкурентоспроможними товарами та послугами, що мають як виробниче так і споживче призначення; сприяння трансферу інновацій та комерціалізації наукових розробок; розвиток різних форм господарювання з урахуванням інтеграційних процесів.

На макроекономічному рівні розуміння важливості розвитку інноваційної інфраструктури в забезпеченні стійкості як підприємств, галузі, так і економіки загалом зумовлено глибокими структурними перетвореннями в економіці, заснованими на експорті ресурсів і імпорті машин і устаткування; високим ступенем зносу основних фондів, найшвидше устаткування; потребою промисловості в нових знаннях і технологіях, що забезпечують випуск конкурентоспроможної на світовому ринку продукції; необхідністю збереження і розвитку науково-технічного потенціалу і інноваційного підприємництва, запобігання витоку інтелектуальної власності і наукових кадрів за кордон, підвищення результативності наукової діяльності; проблема створення нових робочих місць; створенням ринку інновацій [2].

Досвід розвинених країн світу підтверджує, що в умовах глобальної конкуренції на світовому ринку неминуче виграє той, хто має розвинену інфраструктуру створення і реалізації інновацій, хто володіє найбільш ефективним механізмом інноваційної діяльності [3]. В умовах глобальної конкуренції на світовому ринку переважне становище займає той, хто має розвинену інфраструктуру сприяння і забезпечення інноваційної діяльності, представлену рядом суб'єктів, які комплексно та у взаємодії здатні оперативно і гнучко сприяти реалізації та впровадженню необхідних в даний момент інновацій. Наявність розвиненої інноваційної інфраструктури є умовою ефективної інноваційної діяльності підприємств, основним інструментом і механізмом інноваційної економіки та слугує базовою складовою інноваційної економіки, розширення інноваційного потенціалу суспільства.

Література

1. Погрішук Б. В. Інновації як індикатор економічного розвитку промислових підприємств / Б. В. Погрішук, В.І. Мельник, В. М. Пилявець // Економічний вісник Донбасу. – 2013. – Вип. №5(25). – С. 236-241.
2. Гринько Т.В. формування інноваційної інфраструктури України як основа активізації інноваційної діяльності підприємств – [Електронний ресурс] – режим доступу: http://ndiiv.org.ua/uk/innovatsijna-infrastruktura-problem/http://vlp.com.ua/files/69_1.pdf
3. Нежиборець В. інноваційна інфраструктура: проблеми, перспективи, рішення / В. Нежиборець. – [Електронний ресурс] – режим доступу: <http://ndiiv.org.ua/uk/innovatsijna-infrastruktura-problem/>